

בש"פ 1379/15 - מרדכי יהודאי נגד עיריית ירושלים

בבית המשפט העליון

בש"פ 1379/15

לפני: כבוד הנשיאה מ' נאור

המבקש: מרדכי יהודאי

נ ג ד

המשיבה: עיריית ירושלים

בקשה להעברת מקום דיון
תגובת המשיבה מיום 8.3.2015

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד שירה יוסף

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת מקום הדיון בת"פ (שלום י-ם) 970/15 מבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים לבית משפט אחר.

2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום לבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים בגין עבירת חנייה. טרם התקיימה הקראה בתיק. לטענת המבקש, מקום מושבו של בית המשפט לעניינים מקומיים נמצא בסמוך למקום מושבה של

עיריית ירושלים וכן קיימת היכרות בין שופטי בית המשפט לבין עובדי העירייה. בנסיבות אלה, נטען כי יש להעביר את הדיון בעניינו של המבקש לבית משפט אחר. המבקש העלה טענות גם כנגד השופט הדן בעניינו.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענת המשיבה, לבית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים מוקנית סמכות מקומית ועניינית לדון בעבירה שבה הואשם המבקש. לטענתה, השופטים בבית המשפט לעניינים מקומיים הינם שופטי בית משפט שלום, אשר לעירייה אין כל מעורבות בעבודתם. עוד נטען, כי אף שמקום מושבו של בית המשפט לעניינים מקומיים נמצא בסמוך למקום מושבה של העירייה, אין בכך כדי להשפיע על ההליך הפלילי.

4. דין הבקשה להידחות. נקודת המוצא היא, כי ככלל הסמכות המקומית לדיון בעניינו של נאשם צריך שתהיה במקום מגוריו של הנאשם או במקום ביצוע העבירה (סעיף 6(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982). כללי הסמכות המקומית בפלילים מבוססים על ההנחה כי קיום הדיון באזור מגוריו של הנאשם או מקום ביצוע העבירה יקלו עליו בניהול הגנתו. ניהול המשפט בסמוך למקום ביצוע העבירה יקל לרוב גם עם התביעה (בש"פ 11637/04 מדינת ישראל נ' זוזיאשווילי, פסקאות 7-8 (9.2.2005) (להלן: עניין זוזיאשווילי); בש"פ 3064/07 מזרחי נ' מדינת ישראל, פסקאות 2-4 (23.4.2007)). על כן, כפי שנפסק, "לא על נקלה יועבר מקום הדיון תוך ייתור הכללים שנקבעו בדיון לעניין הסמכות המקומית" (עניין זוזיאשווילי, פסקה 7). עם זאת, יהיו מקרים שבהם הצורך להגשים אינטרסים וזכויות אחרות יצדיק את העברת מקום הדיון.

5. בעניינו, טענת המבקש היא, כי נוכח קשריהם של שופטי בית המשפט לעניינים מקומיים לעובדי עיריית ירושלים וקרבתו של בית המשפט לעניינים מקומיים לעירייה, מן הראוי כי ההליך בעניינו יידון בבית משפט אחר. דין טענה זו להידחות. בנסיבות המקרה שלפניי, אין הצדקה לקבוע כי כל שופטי בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים מנועים מלדון בעניינו של המבקש (ראו והשוו: בש"פ 2474/12 מדינת ישראל נ' חאמד (26.6.2012); בש"פ 3960/13 רמזאן נ' מדינת ישראל (10.6.2013), והאסמכתאות שם). בית משפט זה פסק, כי אף-על-פי שקיימת זיקה מוגבלת בין בית המשפט לעניינים מקומיים לבין הרשות המקומית, מדובר בזיקה במישור המינהלי בלבד. על רקע זה, נפסק כי "ביצוע הפונקציה השיפוטית בידי שופטי בית משפט זה [בית המשפט לעניינים מקומיים - מ.ג.] מתבצעת בלא כל זיקה לכל גורם שהוא, והעצמאות ואי התלות בביצוע תפקידי השפיטה מאפיינים את דרך פעולתה של ערכאה זו ככל ערכאת שיפוט אחרת" (בג"ץ 8194/05 קארשי נ' עיריית ירושלים, פסקה 25 (26.4.2010)). בשים לב לאמור לעיל, אין בטענותיו של המבקש כדי לבסס את החשש כי כלל שופטי בית המשפט לעניינים מקומיים לא יוכלו להיזקק להליך (השוו: ע"פ 6644/13 נדב נ' יו"ר הוועדה המקומית תל-אביב-יפו (8.10.2013)). אשר לטענותיו של המבקש כנגד השופט הדן בהליך מושא הבקשה שלפניי. אין מקומן של טענות אלה בהליך זה. ככל שהמבקש סבור כי קיימת עילה לפסילת שופט מסוים מלשבת בדיון בעניינו, הוא רשאי להגיש בקשה מתאימה לפי סעיף 77א לחוק בתי המשפט. יובהר, כי אין בדבריי אלה משום הבעת עמדה כלשהי בשאלה אם ראוי להיעתר לבקשה כזו, אם אכן תוגש.

6. אשר על כן, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ה (23.3.2015).

ה נ ש י א ה
